

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoZm/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113225905
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3113225905.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Bc. J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. 7, 83X XX L., právne zastúpeného: H. H. H., advokát, so sídlom XXX XX L. XX, proti žalovaným: 1/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX R. V., 2/ H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XX, právne zastúpeným: H. Y. J., advokát, so sídlom F. XXXX/X, XXX XX X. H. nad Y., v spore o vydanie zmenkového platobného rozkazu o zaplatenie 11.800,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36CbZm/50/2014-218 zo dňa 16. novembra 2018, vydaného v spojení s opravným uznesením č. k. 36CbZm/50/2014-229 zo dňa 3. decembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 36CbZm/50/2014-218 zo dňa 16. novembra 2018, vydaného v spojení s opravným uznesením č. k. 36CbZm/50/2014-229 zo dňa 3. decembra 2018 v napadnutej časti vo výroku II. a IV. p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 2/ v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 36CbZm/50/2014-218 výrokom I. zrušil proti žalovanému 1/ zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013, výrokom II. zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013 proti žalovanému 2/ ponechal v platnosti, výrokom III. žalovanému 1/ proti žalobcovi priznal náhradu 100 % trov konania a výrokom IV. žalobcovi proti žalovanému 2/ priznal náhradu 100 % trov konania s poukazom na § 470 ods. 1, 3, § 471 ods. 2 CSP, § 175 ods. 1, 3 OSP, čl. I § 75, § 77 ods. 1, § 17, § 30 ods. 1, 2, § 32 ods. 1, § 38 ods. 1 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch, § 657 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

1.2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie že, žalobca sa v žalobe proti žalovaným 1/, 2/ domáhal vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ na zaplatenie zmenkovej sumy 11.800,- Eur so 6 % ročnými zmenkovými úrokmi od 16.09.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania v sume 1.415,88 Eur (náhrada súdneho poplatku za návrh v sume 708,- Eur a náhrada trov právneho zastúpenia v sume 707,88 Eur).

1.3. Uviedol, že žalovaný 1/ vystavil dňa 15.03.2010 v Bratislave vlastnú zmenku žalobcovi ako zmenkovému veriteľovi na zmenkovú sumu 11.800,- Eur, splatnú dňa 15.09.2010 v mieste platenia K.

7, XXX XX L.. Žalovaný 1/ mal teda postavenie vystaviteľa zmenky a je zaviazaný zmenkovú sumu zaplatiť. Zaplataenie zmenky bolo pre celú zmenkovú sumu zaručené zmenkovým ručením žalovaného 2/, a to podpisom doložky "Per Aval" na líci zmenky, žalovaný 2/ mal teda postavenie zmenkového ručiteľa. Zmenka bola riadne predložená na platenie dňa 15.09.2010. Na zmenku ku dňu podania žaloby nebolo platené vôbec.

1.4. Okresný súd Trenčín vydal v spore zmenkový platobný rozkaz č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013, ktorým zaviazal žalovaných 1/, 2/ na zaplataenie zmenkovej sumy 11.800,- Eur so 6 % ročnými zmenkovými úrokmi od 16.09.2010 do zaplataenia a na náhradu trov konania v sume 1.415,88 Eur (náhrada súdneho poplatku za návrh v sume 708,- Eur a náhrada trov právneho zastúpenia v sume 707,88 Eur).

1.5. Proti uvedenému zmenkovému platobnému rozkazu podali žalovaní 1/, 2/ v zákonnej lehote námietky s odôvodnením.

1.6. Rozsudkom č. k. 36CbZm/50/2014-70 zo dňa 19.06.2015 Okresný súd Trenčín súd ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013 a žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu v sume 922,88 Eur.

1.7. Proti uvedenému rozsudku prvoinštančného súdu podali za účinnosti OSP odvolanie žalovaní 1/ a 2/ a navrhli odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo napadnutý rozsudok zmeniť, zrušiť zmenkový platobný rozkaz, žalobu zamietnuť a priznať žalovaným trovy konania.

1.8. Uznesením č. k. 8CoZm/141/2015-151 zo dňa 19.12.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.03.2018, Krajský súd v Trenčíne predmetný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

1.9. Súd prvej inštancie uviedol, že z písomného vyhotovenia zmluvy je zrejmé, že dňa 15.03.2010 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o peňažnej pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi pôžičku v sume 11.800,- Eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť do 15.09.2010.

1.10. V čl. I bode 2 zmluvy sa jej zmluvné strany dohodli, že „suma peňažnej pôžičky bude dlžníkovi uhradená v hotovosti do rúk dlžníka bezodkladne po podpise tejto zmluvy“.

1.11. Podľa čl. III bodu 1 zmluvy, zmluvné strany dohodli, že dlžník na zabezpečenie peňažnej pôžičky podľa tejto zmluvy pri podpise tejto zmluvy vydá veriteľovi (1) ks vlastnej zmenky, ktorá bude vyplnená nasledovným spôsobom: označenie a podpis vystaviteľa - H. F., trvale bytom - P. XXXX/X, XXX XX R. V., dátum narodenia - XX.XX.XXXX, miesto a dátum vystavenia - v Bratislave (deň podpisu tejto zmluvy), zmenkový veriteľ - Bc. J. L., K. 7, XXX XX L., nar. XX.XX.XXXX, platobné miesto - K. 7, XXX XX L., zmenková suma - 11.800,-, mena zmenkovej sumy - Euro, dátum splatnosti - 15.09.2010, per aval - H. Y., O. XX, O., XXX XX, nar. XX.XX.XXXX.

1.12. Podľa čl. III bodu 2 prvej vety zmluvy, zmenka slúži ako zabezpečovací prostriedok na zabezpečenie pohľadávky veriteľa podľa tejto zmluvy.

1.13. Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 29.05.2015 vyplynulo, že on žalovaným 1/, 2/ predmetnú zmenku na platenie dňa 15.09.2010 nepredložil. Taktiež svedok Mgr. V. L. na pojednávaní dňa 29.05.2015 potvrdil, že až do leta 2013 vyzýval žalovaných 1/, 2/ na zaplataenie dlhu len ústne. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaným 1/, 2/ dňa 15.09.2010 žalovaná zmenka nebola predložená na platenie. Napriek tomu súd prvej inštancie, v zmysle čl. I § 38 ods. 1 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, považoval túto skutočnosť vo vzťahu k povinnosti žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalovanú zmenku za právne irelevantnú. Žalovaným 1/, 2/ bola totiž súdom prvej inštancie v konaní riadne doručená žaloba, pričom jej doručenie má v tomto

prípade účinky predloženia žalovanej zmenky na platenie (SJ 4/2003). Je pravdou, že ak nie je zmenka pri jej splatnosti predložená na platenie, ide vždy o porušenie zákonnej povinnosti majiteľa zmenky. Vo vzťahu k priamym dlžníkom zo zmenky, ktorými sú i žalovaní 1/, 2/, však majiteľa zmenky za toto porušenie nestíha žiadna sankcia. Taktiež nepredloženie zmenky na platenie v zákonom stanovených lehotách vedie k úplnému zániku práv zo zmenky iba proti dlžníkom nepriamym. (OP 10/2002) Pokiaľ ide o priamych dlžníkov, zmenka stelesňuje priamy záväzok. Majiteľ zmenky má proti priamym dlžníkom nárok na zaplatenie zmenky, ktorý nie je viazaný na splnenie ďalších formalít ohľadom predloženia zmenky na platenie. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, v zmysle čl. I § 38 ods. 1 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, súd prvej inštancie uvedenú námietku žalovaných 1/, 2/ považoval za bezpredmetnú.

1.14. Žalovaný 1/ v písomných námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu poprel, že by prevzal finančnú hotovosť od žalobcu. Trval na tom, že žalobcu nepozná, ani sa s ním nikdy nestretol. Z obsahu takto formulovanej námietky je zrejmé, že je založená na vlastných vzťahoch vystaviteľa zmenky (žalovaného 1) k remitentovi (žalobcovi) a má pôvod v príčine (kauze) zmenky, ide teda o kauzálnu námietku uplatnenú žalovaným 1/ (vystaviteľom zmenky) v zmysle čl. I § 17 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov. Z jej obsahu s prihliadnutím na výpovede strán sporu na pojednávaniach vyplynulo, že ide o námietku neposkytnutej hodnoty, teda že na žalovanú zmenku nebolo žalovanému 1/ plnené zo strany remitenta. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný 1) ako dlžník podpísali Zmluvu o peňažnej pôžičke zo dňa 15.03.2010. Spornou však bola otázka, či na základe uvedenej zmluvy došlo zo strany veriteľa (žalobcu) k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov žalovanému 1/ ako dlžníkovi.

1.15. Podľa čl. I bod 2 Zmluvy o peňažnej pôžičke, suma peňažnej pôžičky mala byť dlžníkovi uhradená v hotovosti do rúk dlžníka bezodkladne po podpise tejto zmluvy. Žalovaný 1/, a ani žalovaný 2/ písomne prevzatie finančných prostriedkov nepotvrdili, nevystavili, ani nepodpísali príjmový doklad o prevzatí finančných prostriedkov. Zmenka nie je príjmovým dokladom, ktorý by potvrdzoval prevzatie finančných prostriedkov (pôžičky) na základe Zmluvy o peňažnej pôžičke.

1.16. V spore nebolo predložené písomné potvrdenie, v ktorom by žalovaní 1/, 2/ potvrdili prevzatie finančných prostriedkov. Žalovaný 1/, 2/ prevzatie finančných prostriedkov žalovaným 1/ alebo žalovaným 2/ jednoznačne popreli. Výpoveď žalobcu prevzatie predmetných peňazí žalovanými 1/, 2/ nepotvrdzuje, keďže žalobca mal predmetné peniaze odovzdať iba svedkovi Mgr. V. L., pričom pri tom, keď ich svedok Mgr. V. L. mal odovzdať žalovaným 1/, 2/ nebol. Výpoveď svedka Mgr. V. L., pre jej nevierohodnosť a rozpory (ako samotnej výpovede svedka, tak i v porovnaní s výpoveďou žalobcu) neposúdil súd prvej inštancie ako dôkaz postačujúci na preukázanie prevzatia finančných prostriedkov, či už žalovaným 1/ alebo žalovaným 2/.

1.17. Vzhľadom k tomu mal súd prvej inštancie zato, že v spore bola, v zmysle čl. I § 17 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, preukázaná dôvodnosť námietky neposkytnutej hodnoty, vznesenej žalovaným 1/ ako zmenkovým dlžníkom. Súd prvej inštancie mal zato, že k skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky veriteľom (žalobcom) dlžníkovi (žalovanému 1/ nedošlo, a preto v spore nebol v zmysle § 657 ods. 1 Občianskeho zákonníka preukázaný právny vzťah žalobcu a žalovaného 1/ z pôžičky, keďže zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom a k jej uzavretiu. Občiansky zákonník v tomto prípade vyžaduje aj skutočné odovzdanie finančných prostriedkov. Okresný súd Trenčín, na základe dôkazov vykonaných v tomto spore, ako aj na základe dôkazov vykonaných Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3C/13/2014 (výpoveď žalobcu, žalovaného 1/ a svedka H. Y.), teda dospel k rovnakému skutkovému zisteniu, podľa ktorého nebolo preukázané, že by žalovaní 1/, 2/ predmetné finančné prostriedky prevzali, či už od žalobcu alebo od svedka Mgr. V. L.. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013 proti žalovanému 1/ zrušil.

1.18. Žalovaný 2/ v písomných námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu namietal, že k prevzatíu finančnej hotovosti 11.800,- Eur v skutočnosti nikdy neprišlo. Súd prvej inštancie v zmysle čl. I § 17 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, bez ohľadu na jej pravdivosť, posúdil túto námietku žalovaného 2/ ako zmenkového ručiteľa za neprípustnú, a preto

zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013 proti žalovanému 2/ ponechal v platnosti.

1.19. Podľa čl. I § 32 ods. 1 zák. č. 191/1950 Z. z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, zmenkový ručiteľ môže voči zmenkovému platobnému rozkazu uplatniť iba námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k remitentovi. (SJ 8/1999, OP 7/1999). Súd prvej inštancie mal za to, že uvedená kauzálna námietka žalovanému 2/ nepatrí, nakoľko je založená na vzťahu medzi remitentom (žalobcom) a vystaviteľom zmenky (žalovaným 1/, keďže právo na plnenie zo zmenky i za zmluvného vzťahu mal voči remitentovi vystaviteľ. Žalovanému 2/ ako zmenkovému ručiteľovi právo na plnenie vo vzťahu k žalobcovi na základe žalovanej zmenky nevzniklo. Žalovaný 2/ nebol účastníkom zmluvného vzťahu medzi remitentom a vystaviteľom založeného zmluvou o pôžičke. Žalovaný 1/, 2/ v písomných námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu poukazovali aj na to, že žalobcu nepoznajú, ani sa s ním nikdy nestretli. Túto námietku súd prvej inštancie posúdil vo vzťahu k žalovanej zmenke za právne irelevantnú. Práva a povinnosti zo zmenkových vzťahov sú definované len zmenkovou listinou, nie sú závislé od vzájomných spoločenských vzťahov ich účastníkov.

1.20. Písomným podaním zo dňa 08.10.2014 navrhol žalovaný 1/ konanie zastaviť z dôvodu prekážky res iudicatae s poukazom na konanie vedené Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 3C/13/2014, ktoré bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom č. k. 3C/13/2014-45 zo dňa 17.06.2014. Predmetom konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 36CbZm/50/2014 je spor zo zmenky, o zaplatenie zmenky. Predmetom konania vedeného Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3C/13/2014 bol spor zo zmluvy o pôžičke, o vrátenie pôžičky. Vzhľadom k tomu, keďže predmetom oboch konaní sú rozdielne, samostatné záväzky, súd prvej inštancie v konaní nezistil prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) podľa § 159 ods. 4 OSP v znení účinnom do 30.06.2016, a teda ani dôvod na zastavenie konania v zmysle § 104 ods. 1 prvej vety OSP v znení účinnom do 30.06.2016. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na bod 22 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoZm/141/2015-151 zo dňa 19.12.2017.

1.21. Žalovaný 2/ písomným podaním zo dňa 16.12.2014 a žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 25.02.2015 vzniesli námietku vecnej a miestnej príslušnosti Okresného súdu Trenčín na konanie vo veci samej. Predmetom konania je spor zo zmenky. Žalovaný 1/ má bydlisko v R. V., žalovaný 2/ v O.. Vzhľadom k tomu mal súd prvej inštancie zato, že Okresný súd Trenčín je vecne aj miestne príslušným súdom na konanie o veci samej. Okrem toho, žalovaný 1/, 2/ nevzniesli námietku miestnej príslušnosti súdu pri prvom úkone, ktorý im patril vo veci (námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu). Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie považoval námietku vecnej a miestnej príslušnosti súdu vznesenú žalovanými 1/, 2/ za neopodstatnenú.

1.22. V konaní o námietkach žalovaného 1/ proti predmetnému zmenkovému platobnému rozkazu mal plný úspech žalovaný 1/, preto mu súd prvej inštancie, v zmysle § 255 ods. 1 CSP, v tejto časti konania o námietkach priznal proti žalobcovi, náhradu 100 % trov konania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu. V konaní o námietkach žalovaného 2/ proti predmetnému zmenkovému platobnému rozkazu mal plný úspech žalobca, preto mu súd prvej inštancie, v zmysle § 255 ods. 1 CSP, v tejto časti konania o námietkach priznal proti žalovanému 2/, náhradu 100 % trov konania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu.

2. Proti tomuto rozhodnutiu vo výroku II. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 2/. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. a vrátil ho súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby sám zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že výrok II. bude znieť: voči žalovanému 2/ zruší zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.10.2013 sp. zn. 36Zm/278/2013 a výrok IV. bude znieť: prizná žalovanému 2/ proti žalobcovi náhradu 100 % trov konania. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, prvoinštančný súd neúplne zistil skutkový stav veci, ďalej dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Žalovaný 2/ považoval napadnutý rozsudok v rozpore so zistenými objektívnymi skutočnosťami ako aj zákonom. Súd prvej inštancie zaujal v tejto veci nesprávny právny názor vo viacerých smeroch. S jeho záverom a právnou argumentáciou nesúhlasil.

2.3. Čo sa týka ručenia uviedol, že inštitút ručenia upravujú ust. § 546 Obč. zák., § 548 ods. 2 Obč. zák. a § 549 Obč. zák. a vyznačuje sa dvoma základnými znakmi a to akcesoritou a subsidiaritou. Z akcesority vyplýva, že záväzok ručiteľa je existenčne závislý od hlavného záväzku ak zanikne pohľadávka, ktorej splnenie ručiteľ zabezpečuje, zanikne tiež ručiteľský záväzok, a to práve ako prejav uvedenej akcesority. Subsidiarita znamená, že ručiteľ nie je zaviazaný vedľa hlavného dlžníka ako spoločný dlžník, ale je povinný uspokojiť pohľadávku veriteľa až vtedy, ak ju neuspokojí dlžník. Ručiteľ nie je teda dlžníkom primárnym, ale sekundárnym. Existencia ručiteľského záväzku v situácii, keď zabezpečovaná pohľadávka zanikla resp. nikdy nevznikla, je zásadne nemysliteľná, výnimky z tohto pravidla musí stanoviť zákon výslovne, nemožno ich interpretáciou rozširovať pre iné prípady než pre tie, pre ktoré boli určené (rozhodnutie NSS z 30.11.2006 sp. zn. 1 Afs 73/2006).

2.4. Ustanovenia zákona č. 191/1950 Z. z. o ručení sa na ručiteľa vzťahujú podmienene vtedy, ak nebola kauza zmenky spochybnená, t. j. nie na prípady, kedy kauza nevznikla.

2.5. Žiadne ustanovenie zákona č. 191/1950 Z. z., neustanovuje, že zmenkový ručiteľ môže voči zmenkovému platobnému rozkazu uplatniť iba námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k remitentovi (čo je v úplnom rozpore s § 548 ods. 2 OZ). Naopak, podľa § 549 OZ ručiteľ môže plnenie odoprieť, pokiaľ veriteľ zavinil, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník - čo je aj prípad tohto konania, nakoľko žalobca zavinil, že pôžička nevznikla - nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ predmetné finančné prostriedky prevzali, či už od žalobcu, alebo od svedka Mgr. V. L.. Ak by aj argumentácia súdu bola v tomto smere správna, tu poukázal na vnútorný rozpor napadnutého rozsudku a teda jeho nepreskúmateľnosť. Je teda jednoznačné, že aj žalovanému 2/ svedčí kauzálna námietka neexistencie kauzy, nakoľko bol jej očitým a bezprostredným svedkom a účastníkom.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného 2/ vyjadril podaním zo dňa 30.01.2019. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedol, že žalovaný 2/ okrem iného dôvodnosť podania odvolania opiera o to, že podľa jeho názoru prvoinštančný súd „neúplne zistil skutkový stav veci“. Nikde však nekonkretizoval, aký ním navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť súd prvej inštancie nevykonal a tak zapríčinil neúplné zistenie skutkového stavu. Práve naopak, prvoinštančný súd v konaní predchádzajúcom vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku vykonal aj dôkaz (konfrontáciu svedka so žalovaným 2/, ktorého vykonanie mu prikázal odvolací súd v konaní o odvolaní žalovaných proti prvému rozsudku vydanému v tejto veci dňa 19.06.2015 (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.12.2017, sp. zn. 8CoZm/141/2015), čím odstránil odvolacím súdom zistené vady konania. Uvedenú námietku preto považuje žalobca za nedôvodnú. Ďalej žalovaný 2/ uviedol, že prvoinštančný súd „dospel na základe ním vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam“, opäť však neuviedol, v čom konkrétne má nesprávnosť skutkových zistení prvostupňového súdu spočívať.

3.2. Žalobca mal za to, že jediná sporná a pre rozhodnutie relevantná skutková okolnosť bola tá, či žalobca, resp. svedok V. L., žalovanému 1) odovzdal hotovosť, ktorá mala byť predmetom pôžičky, alebo nie. Túto napokon prvoinštančný súd - vykonajúc vyššie uvedený dôkaz - ustálil tak, že k odovzdaniu hotovosti nedošlo a teda pôžička nevznikla, teda v súlade s tým, čo tvrdili obaja žalovaní. Aj túto námietku žalobca považoval za nedôvodnú.

3.3. Napokon žalovaný 2/ namietal, že odvolaním napadnutý rozsudok „vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci“. Podľa žalovaného 2/ má toto spočívať v nesprávnom právnom názore súdu „vo viacerých veciach“, v skutočnosti však polemizoval výlučne so záverom prvoinštančného súdu, že kauzálna námietka, ktorú účinne uplatnil žalovaný 1/, jemu ako avalistovi nepatrí a preto sa ňou nemôže účinne brániť. Jadro argumentácie žalovaného 2/ spočívalo v právnych názoroch, ktoré sú konzistentné s názormi prezentovanými oboma žalovanými v celom doterajšom priebehu konania, a ktoré sme - rovnako konzistentne - s poukazom na príslušnú právnu úpravu, judikatúru a poznatky právnej vedy v celom doterajšom priebehu konania odmietali ako nesprávne. Poukázal na to, že aj samotný Krajský súd v Trenčíne na str. 11 vyššie uvedeného uznesenia zrušujúceho prvý rozsudok v tejto veci konštatoval, že námietku kauzy možno použiť „len medzi účastníkmi záväzkového vzťahu“.

3.4. Žalovaný 2/ nebol účastníkom zmluvy o pôžičke, t. j. kauzálneho záväzkového vzťahu, a to aj napriek tomu, že - ako tvrdí v závere odvolania - bol „očitým

a bezprostredným svedkom a účastníkom“ neexistencie kauzy.

3.5. Žalobcovi sa ako avalista zaručil za to, že žalovaný 1/ zaplatí zmenku, nie pôžičku, pričom platnosť tohto jeho zmenkového záväzku je nezávislá od platnosti zmenkového záväzku žalovaného 1/ (pokiaľ nejde o neplatnosť majúcu pôvod v nedostatku formy, o čo v tomto prípade nejde). Opačný právny názor je v rozpore s početnou a ustálenou judikatúrou a poznatkami právnej vedy, ktorú citoval v skorších podaniach v tejto veci.

4. Žalovaný 2/ sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 02.09.2019. Uviedol, že v plnom rozsahu zotráva na svojich predchádzajúcich podaniach, tvrdeniach a právnej argumentácii a odmieta tvrdenia žalobcu a považuje ich za nedôvodné a právne irelevantné. Pokiaľ žalobca argumentuje tvrdením, že žalovaný 2/ nebol účastníkom zmluvy o pôžičke a ďalej že sa žalobcovi ako avalista zaručil za to, že žalovaný 1/ zaplatí zmenku nie pôžičku, tu treba uviesť, že takéto konanie žalobcu nielenže odporuje dobrým mravom, ale je úmyselne podvodným konaním, nakoľko hoci uznáva jednoznačne preukázaný fakt, že pôžička nevznikla, považuje vedome zaplatenie zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovací inštitút práve pre prípad nezaplatenia pôžičky zo strany žalovaného 1/. Žalovaný 2/ uviedol, že tu ide o obdobný stav, ako v prípade úveru z banky, ktorá popri zmluve o úvere dáva podpisovať dlžníkovi resp. ručiteľovi blankozmenku pre prípad nesplácania úveru - aj v prípade, že banka úver dlžníkovi neposkytne z hocijakého dôvodu, predsa banka nevymáha zaplatenie zmenky od ručiteľa, ale naopak, zmenku prepísaným spôsobom zničí. Keďže žalobca zavinil, že pôžička nevznikla - nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ predmetné finančné prostriedky prevzali, či už od žalobcu, alebo od svedka Mgr. V. L., je v rozpore s dobrými mravmi, aby sa plnilo za nič - zákon ani súd nemôžu poskytnúť ochranu konaniu, kedy by napr. niekto uzatváral zmluvy o pôžičkách spolu s vystavovaním zmienek, spolu s ručením ručiteľov na zmenkách, následne by pôžičky neposkytol, ale vymáhal by dlžné sumy na ručiteľoch.

5. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného 2) podaním zo dňa 20.09.2019. Uviedol, že žalovaný 2/ vo svojom ostatnom vyjadrení nepriniesol žiadne právne relevantné argumenty. Vzhľadom na princíp zmenkovej prísnosti je nepodstatné, z akého motívu (na údajnú žiadosť žalobcu a svedka L. - čo je samo o sebe nepodstatné, keďže jednak sa zaručuje za vystaviteľa zmenky a nie pre jej majiteľa a jednak, nie je predsa povinný žiadnej takejto žiadosti vyhovieť) ani za akých okolností (prítomnosť pri podpise zmluvy o pôžičke) sa na zmenku ako zmenečný ručiteľ podpísal - podstatné je, že sa vlastnoručne podpísal (čo v priebehu konania nespochybňoval). Rovnako by sa mohla skúmať jeho motivácia podpisovať sa ako ručiteľ na zabezpečovaciu zmenku, ak údajne k odovzdaniu hotovosti (a teda vzniku pôžičky) nedošlo; pre existenciu jeho záväzku zo zmenky je však aj toto nepodstatné. Žalobca v doteraz predložených písomnostiach konzistentne argumentoval, že inštitút "ručenia" upravený Občianskym zákonníkom je odlišný od inštitútu "zmenečného ručenia" upraveného v zákone zmenkovom a šekovom, čo potvrdzuje právna doktrína i judikatúra. Naopak, žalovaný 2/ konzistentne (aj vo svojom ostatnom vyjadrení) na opísanie svojej pozície vo vzťahu používal pojem "ručiteľ", čo ale nie je pravda - on je "zmenkovým ručiteľom" a nie "ručiteľom". Mal si byť vedomý právnych dôsledkov spojených so svojim zmenečným ručením a keď si nebol, nie je to chybou žalobcu ani svedka L.. Ak sa zaručil za zaplatenie zmenky, ktorú žalovaný 1/ nie je povinný zaplatiť vďaka úspešne uplatneným vlastným námietkam voči majiteľovi, avalistu to nezabavuje povinnosti zaplatiť svoj vlastný záväzok; ak zmenku zaplatí, nadobudne práva zo zmenky voči žalovanému 1/, za ktorého sa zaručil a je teda vecou žalovaných, ako svoje vzájomné vzťahy vyporiadajú. Žalovaný 2/ neosvedčil žiadne vlastné námietky voči majiteľovi zmenky a je preto povinný ju zaplatiť. Nie je chybou žalobcu, že postavenie zmenečného ručiteľa môže byť v konkrétnom prípade horšie ako postavenie jej vystaviteľa a javiť sa nespravodlivo - "dura lex sed lex". Žalobca okrem výpovede svedka L. - povinného vypovedať pravdu pod trestnoprávnou sankciou za krivú výpoveď, ktorá sa na strany sporu nevzťahuje - nemal ako inak preukázať odovzdanie hotovosti a preto - rešpektujúc hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom - musel uznať, že žalovaný 1/ úspešne uplatnil svoju námietku neexistencie kauzy. Táto námietka však v žiadnom prípade nesvedčí aj avalistovi. Žalobca sa preto, pochopiteľne, nedopustil žiadneho "podvodného konania" ani nekonal v rozpore s dobrými mravmi, keď v dobrej viere uplatnil svoje práva voči žalovanému 2/ ako zmenkovému, nie "bežnému" ručiteľovi. Požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. a IV. ako

vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

7. Podľa § 379 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfguztooi>>, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov,

ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,

c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfguztqma>> ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Podľa § 387 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfguztqny>> ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfguztqny>> ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne v súlade so zásadami v § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia v odvolaní napadnutom výroku II. zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín

č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013 proti žalovanému 2/ ponechal v platnosti, a výroku IV. žalobcovi proti žalovanému 2/ priznal náhradu 100 % trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil riadne a v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti uvádza odvolací súd nasledovné.

12. Odvolací súd konštatuje, že voči výroku I. ktorým súd prvej inštancie zrušil proti žalovanému 1/ zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín č. k. 36Zm/278/2013-12 zo dňa 09.10.2013 a výroku III., ktorým žalovanému 1/ proti žalobcovi priznal náhradu 100 % trov konania odvolanie podané nebolo, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nadobudol právoplatnosť uplynutím odvolacej lehoty a preto v tejto časti nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

13. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP. V tomto smere je nevyhnutné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie

o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

14. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

15. Odvolací súd skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie

v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

16. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

17. V súlade s obsahom podaného odvolania a viazaný jeho dôvodmi považoval odvolací súd za základné a podstatné odvolacie námietky žalovaného 2/, že ručiteľský záväzok žalovaného 2/ sa vyznačuje akcesoritou a subsidiaritou v zmysle toho, že pokiaľ bolo v konaní preukázané, že k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov žalovanému 1/ nedošlo, zmluva o pôžičke nevznikla, preto existencia ručiteľského záväzku v situácii, keď zabezpečená pohľadávka nikdy nevznikla, je v zásade nemysliteľná. Právne argumentoval ustanoveniami o ručení ust. § 546 Obč. zák., § 548 ods. 2 Obč. zák., ust. § 549 Obč. zák. s tým, že ust. z.č. 191/1950 Sb., čl. I. § 30 - 32 sa na ručiteľa vzťahujú podmienene vtedy, ak nebola kauza zmenky spochybnená, t.j. nie na prípady, kedy kauza nevznikla. V ďalšom žalovaný 2/ argumentoval tým, že žiadne ustanovenie zákona č. 191/1950 Z. z., neustanovuje, že zmenkový ručiteľ môže voči zmenkovému platobnému rozkazu uplatniť iba námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k remitentovi (čo je v úplnom rozpore s § 548 ods. 2 Obč. zák.). Naopak, podľa § 549 Obč. zák. ručiteľ môže plnenie odoprieť, pokiaľ veriteľ zavinil, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník - čo je aj prípad tohto konania, nakoľko žalobca zavinil, že pôžička nevznikla - nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ predmetné finančné prostriedky prevzali, či už od žalobcu, alebo od svedka Mgr. Tomáša Borského. Mal zato, že aj žalovanému 2/ svedčí kauzálna námietka neexistencie kauzy, nakoľko bol jej očitým a bezprostredným svedkom a účastníkom.

18. Uvedenú argumentáciu považuje odvolací súd za nesprávnu.

19. Žalovaný 2/ v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom. Odvolací súd vo vzťahu k tejto námietke vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

20. Za skutkové vady je potrebné považovať aj také pochybenie súdu, ktoré spočívajú v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Predovšetkým takým dôvodom nesprávneho skutkového zistenia môže byť nesprávne hodnotenie dôkazných prostriedkov.

21. V rámci podaného odvolania žalovaný namietal závery prvoinštančného súdu uvedené primárne v bode 17 napadnutého rozsudku. V tejto rovine však neposkytol odvolaciemu súdu priestor na odklon od záverov, ktoré konštatoval súd prvej inštancie.

22. Rozhodnutie prvoinštančného súdu sa opiera o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

23. Podpisom žalobcom predloženej zmenky per aval vznikol žalovanému 2/ voči žalobcovi zmenkový záväzok v postavení avalistu za vystaviteľa zmenky. K otázke postavenia zmenkového ručiteľa a možnosti jeho obrany proti povinnosti zmenku zaplatiť je treba uviesť, že záväzok zmenkového ručiteľa je akcesorický ku zmenke ako listinnému cennému papieru a je rovnako ako celá zmenka nesporný a abstraktný. Je akcesorický rovnako k záväzku zmenkového dlžníka, za ktorého ručiteľstvo smeruje. Táto závislosť je však výlučne zmenkovo-právna. K platnosti záväzku zmenkového ručiteľa postačuje, aby podpis dlžníka bol platný formálne, nie je potrebné, aby tento dlžník bol zviazaný zo zmenky aj materiálne. Rovnako nesporný a abstraktný je aj nárok ručiteľa, ktorý zaplatí, proti dlžníkovi, za ktorého ručiteľstvo smeruje a osobám tomuto dlžníkovi zmenečne zviazaným. Ručiteľ je zviazaný rovnako ako dlžník, za ktorého ručiteľstvo smeruje z hľadiska povahy a výšky jeho zmenkového záväzku a nevstupuje tým ani nepriamo do mimozmenečných vzťahov tohto dlžníka, aj keď so zmenkou súviseli. Nezakladá sa tým právo ručiteľa namietat okolnosti z kauzálnych vzťahov tohto dlžníka k iným osobám. Právo týchto kauzálnych námietok môže založiť iba zmluva medzi majiteľom zmenky a ručiteľom (rozsudok Vrchného súdu v Prahe zo dňa 26.03.2002 sp.zn. 5Cmo/11/2002). Ručiteľ zo zmenky bez ďalšieho nezdieľa všeobecnoprávne postavenie avaláta, obzvlášť nemá bez ďalšieho právo namietat okolnosti, ktoré majú vo všeobecných právnych vzťahoch pôvod. Rovnako záväzok ručiteľa je nesporný a abstraktný. Takéto námietky nie sú celkom vylúčené, avšak ich úspešné uplatnenie predpokladá, že sú založené na celkom konkrétnych vzťahoch medzi ručiteľom a remitentom. Obdobné závery vyplývajú aj z rozsudku Vrchného súdu v Prahe zo dňa 13.07.1998 sp.zn. 9Cmo/3/1998, v zmysle ktorého ručiteľ (aval) môže podľa Čl. I § 17 ZZŠ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzguyf6mjzgxhaylsmftxeylgyfuyto>> namietat majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k majiteľovi zmenky, nie však na vzťahoch zmenkovo zviazanej osoby, za ktorú bolo ručiteľstvo prevzaté (avaláta) k majiteľovi zmenky. ZZŠ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzguyf6mjzge>> neobsahuje právnu úpravu podobnú § 548 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu2dq>> ods. 2 Občianskeho zákonníka alebo § 306 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzheyv6njrgmxhaylsmftxeylgyfuztanq>> ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého môže ručiteľ proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Zákon zmenkový a šekový <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzguyf6mjzge>> žiadne takéto ustanovenie neobsahuje, nakoľko by to poprelo význam a zmysel zmenky ako prevoditeľného cenného papieru, pokiaľ by dlžník zo zmenky mohol činiť majiteľovi námietky z kauzálnych vzťahov iných osôb.

24. Zmenkový ručiteľ je samostatným dlžníkom, a nie je dlžníkom akcesorickým, akým je bežný ručiteľ podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzheyv6njrgm>>. Obdobný záver, a to aj s odkazom na svoju skoršiu judikatúru prijal aj Najvyšší súd ČR v uznesení zo dňa 24.04.2007 spis. značka 29Odo 1379/2006, z právnej vety ktorého vyplýva, že zmenečný ručiteľ nemôže uplatniť proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky, ktoré sa zakladajú výlučne na vzťahu remitenta a akceptanta (poprípade vystaviteľa), ale môže uplatniť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastnom vzťahu k remitentovi. Záver, že avalista nemôže proti majiteľovi zmenky uplatniť námietky zmenkového dlžníka, ale len námietky vyplývajúce z ich vlastných mimozmenečných vzťahov, vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. značka 3Obo 362/2005 z 01.11.2008.

25. K platnosti zmenkového ručiteľa postačuje, aby podpis dlžníka bol platný formálne, nie je potrebné, aby tento dlžník bol zviazaný zo zmenky aj materiálne a rovnako nesporný a abstraktný je aj nárok ručiteľa, ktorý zaplatí proti dlžníkovi, za ktorého ručiteľstvo smeruje a osobám tomuto dlžníkovi zmenečne zviazanými. Závery v rovine skutočností, že zmenkový ručiteľ nevstupuje ani nepriamo do mimozmenečných vzťahov dlžníka, aj keď so zmenkou súviseli, nezakladá sa tým právo ručiteľa

namietať okolnosti z kauzálnych vzťahov tohto dlžníka k iným osobám, viď napr. rozsudok Vrchného súdu v Prahe zo dňa 26.03.2002 sp.zn. 5Cmo/11/2002.

26. Odvolací súd považuje na záver za potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že žalovaný 1/ podpisoval zmluvu o pôžičke uzavretú medzi ním a žalobcom v písomnej forme. K naplneniu, a teda k platnosti a účinnosti tejto písomnej zmluvy o pôžičke však nedošlo z dôvodu, že žalovaní reálne v zmluve o pôžičke uvedenú sumu neprevzali, resp. žalobca neuniesol dôkazné bremeno a túto skutočnosť nepreukázal. Zmenka, ktorú žalobca v spore predložil je platnou zmenkou, obsahujúcou všetky formálne náležitosti. Žalovaný 2/ sa podpísal priamo na zmenku, z ktorej nároky si žalobca uplatňuje v tomto spore ako per aval. Žiadnu inú dohodu, ktorou by si upravil jeho práva ako zmenkového ručiteľa voči žalobcovi neuzavrel, preto mu námietka kauzy nepatrí.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že konanie na súde prvej inštancie začalo v roku 2013 a zmenkový platobný rozkaz v tejto veci bol vydaný dňa 09.10.2013 za účinnosti O.s.p., kedy pri podaní odporu proti zmenkovému platobnému rozkazu platila tzv. koncentračná zásada. V zmysle ust. O.s.p. platných v čase jeho vydania

a to § 175 ods. 1 O.s.p., ak navrhovateľ predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, súd vydá na jeho návrh zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, v ktorom odporcovi uloží, aby do troch dní zaplatil požadovanú sumu a uhradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu alebo šekovému platobnému rozkazu namieta. Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz sa musí doručiť do vlastných rúk odporcu. Ak nemožno návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu vyhovieť, nariadi súd pojednávanie. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia platného v čase vydania zmenkového platobného rozkazu, ak odporca podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu.

27. Z obsahu spisu a podaného odporu žalovaného 2/ vyplýva, že tento v podanom odpore namieta len tri skutočnosti: že k prevzatíu finančnej hotovosti nedošlo, že zmenka mu nebola predložená na platenie dňa 15.09.2010 a že osobu žalobcu nepozná. Súd prvej inštancie sa so všetkými jeho námietkami v napadnutom rozsudku vysporiadal. Žalovaný 2/ v podanom odpore vznik, neplatnosť, či prípadný zánik ručiteľského záväzku výslovne nenamieta. Tak prvoinštančný ako aj odvolací súd v záujme spravodlivého riešenia sporu dôsledne preskúmali obsah spisu a vykonané dôkazy. Odvolaciemu súdu však po vykonanom dokazovaní súdom prvej inštancie neostalo iné, než konštatovať, že závery súdu prvej inštancie sú správne.

28. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. potvrdil, ako vo výroku vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku IV. o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).